

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/321/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114211897
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2114211897.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanému: Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/XX, N., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, občianske združenie so sídlom Šafárikovo námestie č. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpená: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, so sídlom Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 426,05 eura s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 24C/73/2014-58 zo dňa 28. januára 2015, v časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zamietol žalobu, žalovanej náhradu trov konania nepriznal, rozhodol, že vedľajšie účastníctvo občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV na strane žalovaného je prípustné a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie v časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka odôvodnil tým, že vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia 76,54 eura za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci (po 29,88 eur) a 2 x režijný paušál po 8,39 eura. Súd však dospel k záveru, že nešlo o trovy účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva. Súd prvého stupňa nevzhladol nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, keďže nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. V danej veci právne zastúpenie vedľajšieho účastníka bolo nadbytočné, nevhodné, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania a združenie samo bez právneho zastúpenia vystupuje na strane žalovaného spolu s občanmi Slovenskej republiky vo viacerých sporoch na ochranu spotrebiteľov, prípadne v sporoch ich samo zastupuje, čo nasvedčuje tomu, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v konkrétnom spore je nadbytočné. Aj keď nemožno uprieť právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom v zmysle čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. To platí aj na podanie advokáta, ktoré neobsahuje žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, alebo skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné na rozhodnutie vo veci samej.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal vedľajší účastník v časti týkajúcej sa náhrady jeho trov odvolanie, v ktorom uviedol, že poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní a na to, že zmluva o revolvingovom úvere, z ktorej odvodzovala svoje nároky žalobkyňa, neobsahovala obligatórne

náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ústava SR v čl. 47 ods. 2 mu zaručuje právo dať sa zastúpiť advokátom, pričom úvahy súdu o neúčelnosti trov je potrebné odmietnuť. Podľa jeho názoru aj upozornenie na neprijateľné podmienky, námietku premlčania alebo iné kvalifikované právne hodnotenie je potrebné považovať za účelný úkon. Poukázal na rozhodnutia súdov v obdobných veciach. Uviedol, že trovy boli vynaložené účelne a boli preukázané, preto navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť tak, že súd uloží žalobkyni povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania 76,54 eura.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - vedľajším účastníkom (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je skutočnosť, či vedľajšiemu účastníkovi mala byť priznaná náhrada trov konania.

Podľa § 142 ods. 1 veta prvá O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní, spravidla v spore, uspel, má, zásadne, právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka. Ustanovenie § 142 vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Účastník konania, ktorý v spore uspel, má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd v takomto prípade uplatní zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Táto zásada sa však vzťahuje iba na sporové konanie. Nárok na náhradu trov konania má len účastník konania voči účastníkovi konania. Nedá sa však vylúčiť takýto nárok aj voči vedľajšiemu účastníkovi alebo inému subjektu sporového konania. Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej a účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Účelnosť trov sa stotožňuje s nevyhnutnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva na právnu pomoc (čl. 47 ods. 2 ústavy).

Podľa názoru odvolacieho súdu náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi nemala byť priznaná, pretože nejde o trovy vynaložené účelne, t.j. súd prvého stupňa o náhrade trov konania v tomto prípade rozhodol správne.

Vedľajší účastník podaním doručeným súdu 30.12.2014 len oznámil, že vstupuje do už začatého konania, požiadal o doručenie žaloby, uviedol, že ak do konania už vstúpil iný vedľajší účastník, netrvá na vstupe do konania, ak je konanie ku dňu vstupu už právoplatne skončené, žiada o zaslanie vyrozumienia, vyjadril súhlas s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania a pre prípad, že sa nezúčastní pojednávania ospravedlnil svoju neúčast', ako aj prípadnú neúčast' na ďalších pojednávaniach. Vo vyjadrení doručenom súdu 23.01.2015 (č. l. 45) síce namietol neprijateľné zmluvné podmienky a nedostatok obligatórnych náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere, ale len vo všeobecnosti, bez konkretizácie a bližšieho zdôvodnenia, prečo je tomu tak v danej veci. Vyjadrenie má formu vzorového podania, pretože obsahuje iba všeobecné konštatovania a citácie ustanovení právnych predpisov, z ktorých nevyplýva žiadna konkretizácia na pojednávanú vec (s výnimkou uvedenia mena žalovaného, spisovej značky a sumy, ktorá je predmetom konania). Zo zápisnice o pojednávaní z 28.01.2015 (č. l. 52) vyplýva, že vedľajší účastník sa ho nezúčastnil. Z oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručeného súdu dňa 30.12.2014 priamo vyplýva, že vedľajší účastník (resp. jeho právny zástupca) nebol s vecou oboznámený (tvrdenia „ak do konania už vstúpil iný vedľajší účastník“, „ak je konanie už právoplatné“). Nemožno preto hovoriť o tom, že vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia, pretože

sa so žalobou neoboznámil, vec neštudoval, nepripravoval sa na ňu, zastupovanie v tejto konkrétnej veci neprevzal. Do spisu zaslal len paušálne podanie, v ktorom oznámil vstup do konania, podanie označil spisovou značkou a menom žalovaného. Vo vyjadrení doručenom súdu 23.01.2015 vedľajší účastník uviedol paušálne všeobecné námietky voči zmluve o úvere, ktoré sa dajú použiť identicky aj v iných konaniach. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník vstúpil do súdneho konania, ale konkrétne kvalifikované právne úkony do rozhodnutia súdu prvého stupňa právnym zástupcom vedľajšieho účastníka urobené neboli. Odvolací súd zistil, že úkony vedľajšieho účastníka žiadnym spôsobom neprispeli k úspechu žalovaného v konaní, pretože mali len všeobecný obsah a námietky v nich obsiahnuté bol súd prvého stupňa oprávnený skúmať ex offa. Ak vedľajší účastník zastúpený advokátom do rozhodnutia súdu prvého stupňa neurobil žiadne účelné kroky na ochranu práv žalovanej, potom z hľadiska § 142 ods. 1 O.s.p. nie je možné konštatovať oprávnenosť nároku vedľajšieho účastníka.

Odvolací súd považuje za potrebné ešte dodať, že v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014 je súd povinný v spotrebiteľských veciach (pričom o takú ide aj v prejednávanej veci, čo nebolo medzi účastníkmi sporné) prihliadať ex offa na námietku premlčania. Rovnako je súd povinný ex offa prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú absolútne neplatné (§ 53 Občianskeho zákonníka). Vedľajší účastník tak nijakým spôsobom neprispel k bráneniu práv žalovaného, pretože v prejednávanej veci bola ochrana práv žalovaného ako spotrebiteľa v rozsahu namietanom vedľajším účastníkom zabezpečená ex offa súdom. Aj z uvedeného je zjavná neúčelnosť trov vedľajšieho účastníka.

Odvolací súd tiež viackrát potvrdil názor formulovaný v rozhodovacej praxi súdov, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu konkrétnej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo 9/2013 z 20. júna 2014, napr.: uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/64/2015 z 29.02.2016, 23Co/265/2015 z 29.02.2016, 23Co/458/2015 z 18.04.2016, 23Co/488/2015 z 18.04.2016, 23Co/449/2015 z 18.04.2016).

Podľa názoru odvolacieho súdu účelnými môžu byť trovy právneho zastúpenia v prvej, maximálne druhej a tretej skutkovo a právne obdobnej, resp. rovnakej veci. Náročnosť vypracovania formulároveho podania v každej ďalšej skutkovo a právne obdobnej, resp. rovnakej veci je znížená na úroveň administratívneho prepisu údajov. Odborná i časová náročnosť formulárových úkonov je potom oproti iným prípadom rádovo nižšia a nie je nevyhnutné zastúpenie právnym zástupcom (ak účastník konania už disponuje spracovaným vzorom podania). Ak sa vedľajší účastník napriek tomu v štvrtej a každej ďalšej skutkovo a právne obdobnej, resp. rovnakej veci, v ktorej využije formulárove podanie, nechá zastupovať advokátom a následne žiada náhradu trov právneho zastúpenia, mohlo by ísť o zneužitie procesného inštitútu náhrady trov konania. Zo strany advokáta, ktorý takýmto spôsobom zastupuje v konaní pred súdom vedľajšieho účastníka, nejde podľa názoru súdu o konanie čestné, svedomité ani primerané, ktoré by dbalo o účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb a neznižovalo dôstojnosť advokátskeho stavu v zmysle § 18 ods. 2 a 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd sa v obdobných veciach už opakovane vyjadril k otázke posúdenia účelnosti trov konania v prípade tzv. formulárových podaní, v ďalšom rozhodovaní sa otvára priestor na skrátené odôvodnenie týkajúce sa opakovane vznášaných námietok odkazom na verejne dostupné súdne rozhodnutia.

Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutom rozsahu ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania voči vedľajšiemu účastníkovi. Náhradu trov si však neuplatnila, preto odvolací súd rozhodol, že sa jej náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto uznesenie bolo odvolacím senátom prijaté počtom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.